

tykke fra den i Tingbogen indskrevne berettigede har Ret til at disponere over Ejendommen.

Blandt Afvisningstilfældene i 2. Stk. er endvidere som 2. Pkt. optaget det Tilfælde, at en Person, der kun har betinget Adkomst, udsteder et Dokument uden at anføre Betingelsen; og Tilfældet er følgelig udeladt af Anmærkningsgruppen i 4. Stk. Det bør nemlig klart fremgaa af det indleverede Dokument og derefter af Foliet, at Dokumentets Udsteder kun har betinget Adkomst (jfr. iøvrigt Bemærkningerne til § 10).

Bestemmelsen i 3. Stk. om, at Dommeren, naar et Dokuments nærmere Indhold endnu ikke er endelig fastsat, men kan forventes snart at blive det, sætter Anmelderen en Frist til Afhjælpning af Manglen, har man udeladt, idet saadanne Dokumenter ikke bør modtages til Tinglysning, hvorimod Afvisning fra Dagbogen straks bør finde Sted, jfr. herved § 10, 3. Stk., hvor det udtales, at et Dokuments Indhold maa være endelig fastsat. Endvidere har man til samme Stykke fundet det hensigtsmæssigt, at føje en udtrykkelig Bestemmelse om, at Dommeren efter Anmelderens Begæring kan forlænge Fristen til at fremskaffe den manglende Bevislighed.

Det følger i og for sig af Formuleringen af § 15, 4. Stk., at den nuværende Uskik med at fratage Retsanmærkning ikke kan tilstedes. Men det er formentlig det rette udtrykkelig at fremhæve dette, som sket er i Forslagets nuværende 4. Stk., 4. Pkt.

Det har været overvejet, om man vil kunne give Dommeren i Tilfældene i 4. Stk. Valget mellem, om han vil sætte en Frist til Afhjælpning af Manglen, eller om han vil give Anmærkning. Justitsministeriet maa imidlertid formene, at Administrationen af Retsanmærkningerne i Borgernes Interesse bør følge saa vidt mulig faste Regler, saaledes at selv det blotte Skin af Vilkaarlighed kan undgaa. Det er derfor vigtigt at fastholde — i Overensstemmelse med hidtil gældende dansk Praksis — at Manglerne i § 15, 4. Stk., kun kan medføre Retsanmærkning. Der er forøvrigt intet i Vejen for, at den Dommer, der maatte ønske det, henstiller til vedkommende Private at rette Manglen, hvad der faktisk ogsaa nu hyppigt sker. Men hvis den Private netop ønsker Retsanmærkning til Forholdets Klaring — særlig benyttet ved Ombytninger af Laan —, ses der ikke at være nogen Grund til at nægte de Private denne Adgang og denne ofte nemme prak-

tiske Maade at ordne en Transaktion paa. Justitsministeriet har derfor efter nærmere Overvejelse bestemt sig for at fastholde den i Forslagets § 15, 4. Stk., givne Formulering.

Under § 15, 4. Stk. falder ogsaa det Tilfælde, at der sker Ændringer i en foranstaaende eller sideordnet Panteret, og der ikke foreligger det fornødne Samtykke fra efterstaaende eller sideordnet Panthaver, jfr. §§ 40 og 41. Iøvrigt er det en Selvfølge, at Beskrivelsen af de 3 Grupper af Tilfælde i § 15, 2., 3. og 4. Stk. ikke kan være udtømmende, og at der følgelig, naar der opstaar et Tilfælde, der ikke direkte falder ind under Ordene i disse Grupper, maa analogiseres til den Gruppe, hvorunder Tilfældet nærmest hører.

Til § 16.

I 1. Stk., 5. Linie, er Ordene „eller om betinget Adkomst“ udeladt; se herom Bemærkningerne til § 15.

I 2. Stk., 1. Linie, er tilføjet Ordene „og Genparten“, da sidstnævnte ogsaa bør have Tinglysningspaategning.

Det har været overvejet at lade den foreløbige Indførsel i § 16, 3. Stk., notere i Dagbogen i Stedet for som foreslaaet i Tingbogen, idet denne saavidt muligt ikke bør fyldes med midlertidigt Stof og senere eventuelle Overstregninger af samme. Paa den anden Side vejer Hensynet til Om sætningen og Realkrediten stærkt for Notering i Tingbogen. Justitsministeriet har derfor bestemt sig for denne sidste, men har samtidig indskrænket den foreløbige Indførelse til det mindst mulige, nemlig blot til Anførelse af Ordet foreløbig, forkortet „forel.“ e. l. (paa samme Maade som „Anm.“ for Retsanmærkning) efter Dokumentets Angivelse. De allerfleste foreløbige Indførelser bliver forøvrigt endelige.

I 4. Stk., 2. Linie, er Fristen 7 Dage forlænget til 10 Dage; ved vanskeligere Dokumenter vil førstnævnte Frist formentlig vise sig for kort.

§ 16, sidste Stk., er udeladt. Om endelig Indførelse er det ikke nødvendig at gøre Bemærkning i Dagbogen. Med Hensyn til foreløbig Indførelse er det det simpleste at lægge samtlige foreløbig indførte Dokumenter, der forøvrigt i Regelen ikke er talrige i Forhold til de ekspederede, i en særlig Hylde (eventuelt med en kort Ekspeditionsliste paa Omslaget); og her behøves altsaa heller ingen Dagbogføring; og det